

Arrest

nr. 323 495 van 18 maart 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. LANDUYT
Bloemendalestraat 147
8730 BEERNEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 29 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 15 november 2024.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. De minderjarige verzoekster, van Angolese nationaliteit en in het kader van haar beroep wettelijk vertegenwoordigd wordt door haar moeder, dient beroep in tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) van 14 december 2023, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)”.

2. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer “de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten”.

Artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, wordt vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.”

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet wordt gesteld:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt, niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

3. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoekster ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen.

4. Uit de verklaringen die haar moeder tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aflegde, blijkt dat zij een vrees aanhaalt voor verzoekster. Zij stelt namelijk dat zij niet in de mogelijkheid zijn om terug te keren naar Angola omwille van de autismespectrumstoornis en de achterstand in de mentale ontwikkeling van verzoekster. Haar moeder stelt dat verzoekster er niet de juiste begeleiding en mogelijkheden zal krijgen als personen met een autismespectrumstoornis die hier in België opgroeien. Verder vreest zij dat verzoekster het slachtoffer zal worden van een traditionele behandeling, meer bepaald exorcisme, vanwege haar gedragspathologie (NPO, p. 5 – 6, 8).

5. De commissaris-generaal noch de Raad betwisten de diagnose omtrent verzoeksters autisme-spectrumstoornis en globale ontwikkelingsvertraging die worden gestaaft in de door haar moeder neergelegde medische attesten en documenten van de school waar verzoekster naartoe gaat.

Het CGVS stelt in dit verband vooreerst terecht dat medische/psychische problemen op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Door louter deze bemerking tegen te spreken, brengt verzoekster geen concrete elementen bij die hier anders over doen denken. Verzoekster dient voor de beoordeling van haar medische situatie hiertoe de geëigende procedure aan te wenden, namelijk een aanvraag voor een machtiging tot verblijf aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, hetgeen zij ook zou gedaan hebben (zie de aan het verzoekschrift gevoegde aanvraag 9ter van de Vreemdelingen-wet).

Verder erkent het CGVS dat de situatie voor kinderen met autisme in Angola wel degelijk verschillend is in vergelijking met België. De zorg die ter beschikking staat, is privé. Er zijn wachtlijsten en de kosten zijn hoog. Autismen wordt gezien als een taboe waar niet over wordt gesproken. Wanneer een kind gediagnosticeerd wordt met een autismespectrumstoornis wordt hij verstopt voor de buitenwereld.

Hij bemerkt evenwel ook dat er verscheidene initiatieven worden teruggevonden om de situatie voor kinderen met autisme en hun familie te verbeteren: “Zo is er de organisatie Ekanda die zich inzet voor de meest kwetsbare bevolking in Angola. Het is een vereniging die onder meer personen met autisme en hun familie ondersteunt. Voorts zetten zij zich in voor de bekendmaking van autisme in de Angolese gemeenschap. Zo organiseerden ze reeds in 2017 een autismeconferentie in Luanda waarbij ze in gesprek gingen met verschillende actoren uit de Angolese samenleving waaronder politici. Sindsdien zetten ze bijvoorbeeld een project op poten in Viana, Luanda, waarbij gezondheidswerkers en andere professionals zoals leraren

getraind worden in het omgaan met personen met autisme. Ook richten ze zich op kraamcentra om een vroegtijdige diagnose van autisme te stimuleren. Op 28 april 2022 werd tevens door Youin, in samenwerking met the Peandra office, een conferentie "Let's talk about Autism" georganiseerd in Luanda in het kader van "Autism Awareness Month" met als doel om meer bekendheid te creëren rondom autisme opdat personen met deze diagnose minder geconfronteerd worden met discriminatie. De conferentie werd bijgewoond door gezondheidswerkers, leraren, therapeuten en ouders. Ook in de praktijk worden organisaties uit de grond gestampt die zich inzetten voor de individuele begeleiding en ondersteuning van kinderen met autisme en hun familie zoals het project "Coração Azul", actief in Maianga, één van de zes gemeentes van de provincie Luanda waarbij getrainde leraren, een gespecialiseerde fysiotherapeut, een logopedist en twee psychologen actief zijn. De kost is afhankelijk van de financiële draagkracht van het gezin (zie blauwe map in administratief dossier)."

Verzoekster slaagt er in haar verzoekschrift niet in hier anders over te doen denken.

Zij citeert uit het naslagwerk "Autism and Health Literacy in the context of Angola" verschenen in 2022. De Raad stelt vast dat deze geciteerde passage hoofdzakelijk betrekking heeft op de situatie ten tijde van het onderzoek dat in 2012 plaatsvond. Dit is 12 jaar geleden en kan dan ook bezwaarlijk nog actueel te noemen zijn. Wel wordt vermeld dat er anno 2021 nog steeds een gebrek is aan informatie omtrent autisme, echter dit gegeven doet geen afbreuk aan voormelde pertinente bevinding dat er heden verscheidende initiatieven worden teruggevonden om de situatie voor kinderen met autisme en hun familie te verbeteren. Verder herinnert de Raad eraan dat haar moeder reeds op de hoogte is van verzoeksters diagnose en gedurende haar medische onderzoeken geleerd heeft wat dit inhoudt. Bovendien krijgt haar moeder begeleiding om verzoekster op voldoende wijze te ondersteunen en geniet ze daarbij een educatieve en professionele achtergrond die haar daarbij kan helpen. Verzoeksters moeder heeft immers biologie en fysica gestudeerd in haar algemene vorming en deed nadien een vorming pedagogie en psychologie aan de universiteit Agostinho Neto in Luanda. Ze werkte in Angola ook op een gezondheidsschool. Van een gebrek aan kennis met betrekking tot autismespectrumstoornis is in casu dan ook geen sprake.

Verder de wijst de commissaris-generaal erop dat verzoeksters moeder geboren is in Cazenga, een gemeente in Luanda, en sindsdien op verscheidene plaatsen in Luanda is blijven wonen tot de dag van haar definitief vertrek uit Angola. Een terugkeer naar Luanda is zoals de commissaris-generaal terdege stelt, dan ook een logische beslissing. Temeer gezien de organisaties die zich er inzetten voor personen met autisme en hun entourage, waarbij niet kan worden ingezien waarom dat niet mogelijk zou zijn.

Ondanks het feit dat verzoeksters moeder geen contact meer heeft met familie, had ze in Angola verder een goed contact met haar broeders en zusters in de kerk en had ze tenminste één vriendin met wie ze een goed contact had (NPO moeder, p. 5, 10; NPO, p. 5, 9). In het verzoekschrift wordt gewezen op het stigma van prostitué dat op haar moeder rust, wat haar sociale opvang onmogelijk zou maken. In het kader van het eerste beschermingsverzoek van haar moeder hechtte de commissaris-generaal echter niet het minste geloof aan de bewering dat zij gedwongen werd tot prostitutie. De aangemeten zwakke sociale positie waarin haar moeder zich zou bevinden, wordt in geen geval aannemelijk gemaakt.

Alles samengenomen kan haar moeder dan ook worden geacht om in een zekere mate van bescherming te kunnen voorzien voor verzoekster.

Een loutere verwijzing naar de algemene gezondheidssituatie en onmogelijkheid om naar een gespecialiseerde school te gaan, zonder daarbij te concretiseren waarom het persoonlijk niet mogelijk zou zijn, gezien er in het land van herkomst wel opties zijn, is verder niet voldoende om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aan te tonen. Verzoekster toont niet aan dat zij in Angola geen toegang zal hebben tot de benodigde (medische) ondersteuning. Waar aangenomen wordt dat er een kwaliteitsverschil is in de hulpverlening in België dan wel in Angola, houdt dit kwaliteitsverschil geen verband met voormelde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt hierbij dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin noch ernstige schade inhoudt. Om tot internationale bescherming te leiden moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Verzoekster brengt geen concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat zij in geval van terugkeer naar Angola persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Er dient immers te worden vastgesteld dat uit de verklaringen van haar moeder geen enkel voldoende zwaarwegend persoonlijk feit volgt waaruit zou blijken dat zij met redelijke waarschijnlijkheid actueel dient te vrezen voor vervolging, dan wel het lopen van reëel

risico op ernstige schade. Een enkele verwijzing naar de algemene situatie van personen met beperkingen, is louter algemeen van aard en volstaat dan ook niet om in hoofde van verzoekster een individueel en objectief risico vast te stellen. Zij brengt geen concrete elementen aan die er op wijzen dat zij in geval van terugkeer naar Angola omwille van het hebben van een autismespectrumstoornis een persoonlijk risico loopt.

De Raad herinnert eraan dat eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verder toont verzoekster niet aan, noch kan blijken uit de elementen in het dossier, dat haar in Angola opzettelijk de nodige medische zorgen en begeleiding zullen worden ontzegd. Verzoekster brengt geen elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat zij er geen toegang zou hebben tot de benodigde medische behandeling. Verzoekster maakt derhalve niet aannemelijk dat er bij terugkeer naar Angola een reëel risico bestaat dat hem opzettelijk de benodigde medische zorgen worden ontzegd of geweigerd (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41; HvJ 24 april 2018, C-353/16, M.P., § 51).

6. Waar haar moeder verklaart dat verzoekster potentieel geconfronteerd zou worden met traditionele behandelingen zoals exorcisme vanwege jouw gedragspathologie, oordeelt de commissaris-generaal terdege als volgt: "Gevraagd naar concrete elementen waar jouw moeder uit afleidt dat jij mogelijks het slachtoffer zal worden van zulke behandelingen haalt zij een voorbeeld aan van T.(...), toen een jonge vrouw wiens moeder de zus is van jouw overgrootvader langs moederskant. Haar kind ontwikkelde zich niet goed, zonder daarbij te preciseren dat het om autisme ging, waardoor ze haar kind moest opsluiten zonder eten en drinken en het kind overleed (NPO, p. 8). Jouw moeder haalt echter aan dat jullie nooit naar haar familie zullen terugkeren en dat dit jou dan ook niet zal overkomen. Haar familie weet bovendien niet van jouw bestaan (NPO, p. 5, 9). Over het overblijvend risico antwoordt u als volgt: "Ik zou nooit terugkeren naar mijn eigen familie, ze weten zelfs niet dat A.(...) bestaat, maar je weet nooit hoe de dingen zich kunnen ontwikkelen. Er zal zeker invloed komen van buitenaf. Die clanmentaliteit kan altijd meespelen. Er kunnen altijd invloeden zijn. Er kunnen altijd zaken gebeuren die blijven spelen." (NPO, p. 9). Er kan dan ook niet anders dan worden besloten dat de vrees die jouw moeder aanhaalt wat betreft de traditionele behandelingen voor jouw gedragspathologie geenszins concreet is en louter hypothetisch. Dit kan dan ook niet volstaan om aan te tonen dat er in dit geval wat u betreft een reëel risico op vervolging of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en jouw moeder blijft hierover in gebreke. Nergens haalt zij concrete indicaties aan dat iemand dit tegen haar wil zou uitvoeren en waarom zij u hiertegen niet zou kunnen beschermen, meer nog, zij informeerde niemand over uw bestaan."

Door louter eerder gedane verklaringen te herhalen en de aangaande bevindingen van de commissaris-generaal tegen te spreken, slaagt verzoekster er niet in deze pertinente vaststellingen te ontkrachten of te weerleggen.

7. Waar in het verzoekschrift nog wordt ingegaan op de prostitutie waartoe haar moeder zou zijn gedwongen en de bevindingen van de commissaris-generaal hierover betwist, stelt de Raad vast dat deze argumentatie betrekking heeft op bevindingen in de beslissing van de commissaris-generaal van 19 december 2022. De Raad heeft op 2 mei 2023 het beroep tegen deze beslissing verworpen met arrest nr. 288 382 wegens laattijdigheid van het beroep. De Raad is niet bevoegd om zich in het thans voorliggende beroep uit te spreken over voormelde beslissing. Verzoeksters moeder diende deze tijdig aan te vechten met de in de Belgische wetgeving bepaalde rechtsmiddelen, waarbij zij evenwel in gebreke is gebleven. De bevoegdheid van de Raad is in dit geval beperkt tot de beoordeling van de in het onderhavige verzoek aangehaalde feiten en elementen. Dit onderdeel van het middel is dan ook onontvankelijk.

8. De Raad acht het voorafgaande voldoende om te besluiten dat er de aangevoerde vrees in hoofde van verzoekster niet aannemelijk wordt gemaakt.

9. Gelet op wat voorafgaat, lijkt het er bijgevolg op dat verzoekster op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

10. De aangevoerde middelen lijken ongegrond."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot

horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 7 februari 2025 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoekster wijst erop dat zij zich in een kwetsbare positie bevindt omdat zij nog minderjarig is en er bij haar een autismespectrumstoornis werd gediagnosticeerd. Dit laatste maakt een “negatieve situatie” uit; bij terugkeer naar haar land van herkomst zal zij om deze reden “scheef worden bekeken”. Verzoekster besluit dat de implicaties van haar autismespectrumstoornis afzonderlijk hadden moeten worden onderzocht, terwijl verweerder zich heeft beperkt tot een verwijzing naar de algemene situatie in Angola. Zij wijst ook nog op de zwakke sociale positie van haar moeder, die onder meer in de prostitutie is beland.”

5. Met voormelde argumentatie brengt verzoekster geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 12 november 2024.

Verzoekster herhaalt eerder afgelegde verklaringen en de argumenten in haar verzoekschrift waar zij er ter terechtzitting op wijst dat bij haar een autismespectrumstoornis werd gediagnosticeerd.

Zoals reeds in de beschikking werd gesteld, erkent het CGVS dat de situatie voor kinderen met autisme in Angola verschillend is in vergelijking met België. Hoewel autisme er wordt gezien als een taboe, zijn er echter verscheidene initiatieven om de situatie voor kinderen met autisme en hun familie te verbeteren. Dit wordt in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking onder punt 5 omstandig toegelicht: *“Zo is er de organisatie Ekanda die zich inzet voor de meest kwetsbare bevolking in Angola. Het is een vereniging die onder meer personen met autisme en hun familie ondersteunt. Voorts zetten zij zich in voor de bekendmaking van autisme in de Angolese gemeenschap. Zo organiseerden ze reeds in 2017 een autismeconferentie in Luanda waarbij ze in gesprek gingen met verschillende actoren uit de Angolese samenleving waaronder politici. Sindsdien zetten ze bijvoorbeeld een project op poten in Viana, Luanda, waarbij gezondheidswerkers en andere professionals zoals leraren getraind worden in het omgaan met personen met autisme. Ook richten ze zich op kraamcentra om een vroegtijdige diagnose van autisme te stimuleren. Op 28 april 2022 werd tevens door Youin, in samenwerking met the Peandra office, een conferentie “Let’s talk about Autism” georganiseerd in Luanda in het kader van “Autism Awareness Month” met als doel om meer bekendheid te creëren rondom autisme opdat personen met deze diagnose minder geconfronteerd worden met discriminatie. De conferentie werd bijgewoond door gezondheidswerkers, leraren, therapeuten en ouders. Ook in de praktijk worden organisaties uit de grond gestampt die zich inzetten voor de individuele begeleiding en ondersteuning van kinderen met autisme en hun familie zoals het project “Coração Azul”, actief in Maianga, één van de zes gemeentes van de provincie Luanda waarbij getrainde leraren, een gespecialiseerde fysiotherapeut, een logopedist en twee psychologen actief zijn. De kost is afhankelijk van de financiële draagkracht van het gezin (zie blauwe map in administratief dossier).”*

Verzoekster slaagt er in haar verzoekschrift niet in hier anders over te doen denken.

Zij citeert uit het naslagwerk *“Autism and Health Literacy in the context of Angola”* verschenen in 2022. De Raad stelt vast dat deze geciteerde passage hoofdzakelijk betrekking heeft op de situatie ten tijde van het onderzoek dat in 2012 plaatsvond. Dit is 12 jaar geleden en kan dan ook bezwaarlijk nog actueel te noemen

zijn. Wel wordt vermeld dat er anno 2021 nog steeds een gebrek is aan informatie omtrent autisme, echter dit gegeven doet geen afbreuk aan voormelde pertinente bevinding dat er heden verscheidende initiatieven worden teruggevonden om de situatie voor kinderen met autisme en hun familie te verbeteren. Verder herinnert de Raad eraan dat haar moeder reeds op de hoogte is van verzoeksters diagnose en gedurende haar medische onderzoeken geleerd heeft wat dit inhoudt. Bovendien krijgt haar moeder begeleiding om verzoekster op voldoende wijze te ondersteunen en geniet ze daarbij een educatieve en professionele achtergrond die haar daarbij kan helpen. Verzoeksters moeder heeft immers biologie en fysica gestudeerd in haar algemene vorming en deed nadien een vorming pedagogie en psychologie aan de universiteit Agostinho Neto in Luanda. Ze werkte in Angola ook op een gezondheidsschool. Van een gebrek aan kennis met betrekking tot autismespectrumstoornis is in casu dan ook geen sprake.”

Verzoekster brengt ter zitting geen elementen bij die hier anders over doen denken.

In tegenstelling tot wat zij ter zitting voorhoudt, heeft het CGVS verder tevens de individuele situatie van verzoekster en haar moeder mee in zijn beoordeling betrokken: *“Jouw moeder is geboren in Cazenga, een gemeente in Luanda, en is sindsdien op verscheidene plaatsen in Luanda blijven wonen tot de dag van haar definitief vertrek uit Angola (zie notities van het persoonlijk onderhoud moeder, d.d. 22 augustus 2022 (verder: NPO moeder), p. 4 – 6). Een terugkeer naar Luanda is dan ook een logische beslissing, zeker gezien de organisaties die zich er inzetten voor personen met autisme en hun entourage, waarbij niet kan worden ingezien waarom dat niet mogelijk zou zijn. Ze heeft biologie en fysica gestudeerd in haar algemene vorming, maar deed nadien een vorming pedagogie en psychologie aan de universiteit Agostinho Neto in Luanda. Ze werkte in Angola op een gezondheidsschool. Ondanks het feit dat ze geen contact meer heeft met familie had ze in Angola een goed contact met haar broeders en zusters in de kerk en had ze tenminste één vriendin met wie ze een goed contact had, L.D.(...) (NPO moeder, p. 5, 7, 10; NPO, p. 5, 9). Jouw moeder is op de hoogte van jouw diagnose en heeft gedurende jouw medische onderzoeken geleerd wat dit inhoudt. Bovendien krijgt jouw moeder begeleiding om jou op voldoende wijze te ondersteunen en geniet ze daarbij een educatieve en professionele achtergrond die haar daarbij kan helpen. Dit is de basis waarop de beoordeling in jouw hoofde rust, waarbij jouw moeder geacht wordt om in een zekere mate van bescherming te kunnen voorzien voor jou. Een loutere verwijzing naar de algemene gezondheidssituatie en onmogelijkheid om naar een gespecialiseerde school te gaan, zonder daarbij te concretiseren waarom het persoonlijk niet mogelijk zou zijn, gezien er in het land van herkomst wel opties zijn, is niet voldoende om mensenrechtentaantastingen aan te tonen.*

Jouw moeder verklaart dat je potentieel geconfronteerd zou worden met traditionele behandelingen zoals exorcisme vanwege jouw gedragspathologie. Daarbij dient men kruiden te inhaleren waarbij geen duidelijke dosering voorhanden is. Indien men te veel inneemt, is dat schadelijk voor de gezondheid (NPO, p. 5, 8). Gevraagd naar concrete elementen waar jouw moeder uit afleidt dat jij mogelijks het slachtoffer zal worden van zulke behandelingen haalt zij een voorbeeld aan van T.(...), toen een jonge vrouw wiens moeder de zus is van jouw overgrootvader langs moederskant. Haar kind ontwikkelde zich niet goed, zonder daarbij te preciseren dat het om autisme ging, waardoor ze haar kind moest opsluiten zonder eten en drinken en het kind overleed (NPO, p. 8). Jouw moeder haalt echter aan dat jullie nooit naar haar familie zullen terugkeren en dat dit jou dan ook niet zal overkomen. Haar familie weet bovendien niet van jouw bestaan (NPO, p. 5, 9). Over het overblijvend risico antwoordt u als volgt: “Ik zou nooit terugkeren naar mijn eigen familie, ze weten zelfs niet dat A.(...) bestaat, maar je weet nooit hoe de dingen zich kunnen ontwikkelen. Er zal zeker invloed komen van buitenaf. Die clanmentaliteit kan altijd meespelen. Er kunnen altijd invloeden zijn. Er kunnen altijd zaken gebeuren die blijven spelen.” (NPO, p. 9). Er kan dan ook niet anders dan worden besloten dat de vrees die jouw moeder aanhaalt wat betreft de traditionele behandelingen voor jouw gedragspathologie geenszins concreet is en louter hypothetisch. Dit kan dan ook niet volstaan om aan te tonen dat er in dit geval wat u betreft een reëel risico op vervolging of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en jouw moeder blijft hierover in gebreke. Nergens haalt zij concrete indicaties aan dat iemand dit tegen haar wil zou uitvoeren en waarom zij u hiertegen niet zou kunnen beschermen, meer nog, zij informeerde niemand over uw bestaan.

De door jouw moeder beschreven vrees ten gevolge van jouw diagnose van Autisme Spectrumstoornis, betreft niet het ontzeggen van rechten of toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg in het algemeen die van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin, noch beschrijft zij een reëel risico op vervolging of ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming wanneer ze spreekt over een potentiële traditionele behandeling in navolging van jouw gedragspathologie.”

Hieruit blijkt duidelijk dat verweerder zich bij de beoordeling van verzoeksters beschermingsverzoek niet enkel heeft beperkt tot de algemene situatie voor kinderen met autisme in Angola, maar hij tevens uitgebreid is ingegaan op de eigen persoonlijke omstandigheden van verzoekster en haar moeder.

De Raad herhaalt verder dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingen-rechtelijke zin noch ernstige schade inhoudt. Door ter zitting louter te stellen dat zij omwille van haar autismespectrumstoornis “*scheef*” zal worden bekeken, brengt zij geen concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat zij in geval van terugkeer naar Angola persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In voormelde beschikking werd in dit verband reeds vastgesteld dat “*uit de verklaringen van haar moeder geen enkel voldoende zwaarwegend persoonlijk feit volgt waaruit zou blijken dat zij met redelijke waarschijnlijkheid actueel dient te vrezen voor vervolging, dan wel het lopen van reëel risico op ernstige schade. Een enkele verwijzing naar de algemene situatie van personen met beperkingen, is louter algemeen van aard en volstaat dan ook niet om in hoofde van verzoekster een individueel en objectief risico vast te stellen. Zij brengt geen concrete elementen aan die er op wijzen dat zij in geval van terugkeer naar Angola omwille van het hebben van een autismespectrumstoornis een persoonlijk risico loopt.*” Het louter “*scheef*” bekeken worden, hoe betreurenswaardig ook, is niet zwaarwichtig genoeg om als vervolging of ernstige schade te worden aangemerkt. In zoverre zij verwijst naar een “*negatieve situatie*” laat verzoekster na dit verder toe te lichten.

Waar verzoekster ter zitting wijst op de zwakke sociale positie van haar moeder, die onder meer in de prostitutie is beland, heeft de Raad hier reeds in punt 7 van de beschikking een antwoord op geformuleerd: “*Waar in het verzoekschrift nog wordt ingegaan op de prostitutie waartoe haar moeder zou zijn gedwongen en de bevindingen van de commissaris-generaal hierover betwist, stelt de Raad vast dat deze argumentatie betrekking heeft op bevindingen in de beslissing van de commissaris-generaal van 19 december 2022. De Raad heeft op 2 mei 2023 het beroep tegen deze beslissing verworpen met arrest nr. 288 382 wegens laattijdigheid van het beroep. De Raad is niet bevoegd om zich in het thans voorliggende beroep uit te spreken over voormelde beslissing. Verzoeksters moeder diende deze tijdig aan te vechten met de in de Belgische wetgeving bepaalde rechtsmiddelen, waarbij zij evenwel in gebreke is gebleven. De bevoegdheid van de Raad is in dit geval beperkt tot de beoordeling van de in het onderhavige verzoek aangehaalde feiten en elementen. Dit onderdeel van het middel is dan ook onontvankelijk.*”

Door louter eerder aangehaalde verklaringen en argumenten te herhalen, zonder echter concreet in te gaan op de inhoud van de beschikking en hiertegen daadwerkelijk enige concrete repliek te formuleren, doet verzoekster thans niet anders oordelen dan hetgeen wordt uiteengezet in de beschikking en slaagt zij er niet in de concrete vaststellingen in de beschikking in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoekster brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

De Raad treedt, gelet op het voorgaande, de commissaris-generaal daarom bij waar deze besluit dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald die voor haar een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

6. Bijgevolg wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 12 november 2024 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend vijfentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO